

SCHETSEN

Vlaams regionaal en in een internationaal klimaat vertoevend kunstenaar, residerend in de Nederlandse randstad, spreekt. Is deze lezing in Dordrecht (in het nieuwe kunstkwartier) niet te slemielig?

Het is een gelegenheid dingen bij elkaar te brengen in een tekst. Een samenraapsel van eerdere en nieuwe kronkels, een 'still' vanuit de algemene bezigheden.

Heb ik wat te verkondigen?

Ja maar,

eigenlijk verkondig ik datgene wat gebeurt en dat dat ook gebeurt.

Dit eerder via zijn eigen condities, niet zozeer via mezelf of met duidelijke handvaten. Condities scheppen tot reconstrueren van (mogelijk) aanwezig 'begrijpen/verstaan'.

Soms zal het onbegrijpelijk zijn wat ik zeg een andere keer wat verwarrend, ook wel eens helder, geen paniek. De tekst is een verzameling korte tekstjes. Sommige stukjes verkort ik vanwege de voordracht. Sommige stukjes nodigen uit tot herlezing. Ik heb deze tekst dan ook geschreven in de functie van voorleestekst en boektekst.

Een tekst die cirkelt omtrent plaats en plaatsing.

In de context van het kritische¹, zijn we in oneindigheid op zoek naar momenten die dingen verlichten, verhelderen, situeren. We kunnen ons zo instellen dat genoegdoende momenten ons opzoeken. Kritisch in die zin dat we de vrijheid nemen (in de ene situatie wat makkelijker dan in een andere) momenten te laten plaats vinden. Zonder te denken aan functionaliteit, rendabiliteit, zonder te verwachten dat het iets oplevert. Kritisch: Het logisch ondernemen, het op een weg zijn. Het schetsen van mogelijkheden, met een intuïtief programma op verschillende plateaus terechtkomend.

¹ Kritisch: latente attentheid.

It's kind of weird you know,
All this people sittin around here.
Expecting to hear things about global and local, venecular.
Waash that sounds great.
Didn't you know that Warhol already said that nobody famous
comes from little places?
Man, you just have to be right in the middle of the machine, you
know.
Aint no other way if you want to smash things.

Iemand hoeft niet mee met zijn tijd of mee in de heersende stroming, nee. Een zekere consistentie is een kwaliteit.

Zonder oordelen zou je kunnen zeggen dat lokaliteit eigen is aan een soort muffigheid (niet als iets negatiefs gezien dus, laat ons wel wezen).

Als die muffigheid niet beklemmend en ongecompliceerd is dan zijn we thuis, hebben we plezier, kommer en kwel. Een mufte pretentie is echter niet bevorderlijk (en we kennen allemaal zulke voorbeelden).

Over het protserige, gekunstelde, samenzweerderige, ... , hoeven we het niet al te vaak te hebben. Het lijkt niet het meest ideale om je daar vaak druk over te maken. Een enkele sporadische klaagzang op het functioneren van de lokale cultuur-organen hoort er natuurlijk altijd bij.

De bomen zijn weg en nochtans,
de 11de –juli-laan behoort feestelijk te ogen.
In de koning albertlaan staan ze er nog wel.
Zou ik de straat nog herkend hebben?
Jawel ik ken het dorp nog wel uit mijn hoofd.
Maar ik mis de bomen.
Nee, niet voor de straatnaam maar omdat ik hou van bomen aan
weerskanten van een straat.
Wat maakt dat nou uit of het de accacialaan of de schoolstraat is,
deken de bostraat of de nijverheidsstraat, sint-janstraat of grote
heerweg.
Trouwens in die laatste staan nog platanen, zo met die bladeren die
lijken op het embleem van Canada. Zijn het dan Canadese bomen ?
Ik zou het kunnen opzoeken. Nee, laat ik dat maar niet doen.
Platanen zijn Canadese bomen.

De zoon van Brouwers (een bakkerij) heeft de zaak over genomen,
zo ook de zoon van Deconinck.

Als ik een abstractie zoek neem ik gewoon een concreet voorbeeld
uit de omgeving die ik zonder er acht op te slaan door en door ken,
hier, het geboortedorp.

Ik ging vroeger naar kapper Jo,
kapper Willy leek me niks en ook
coiffure Daisy zei me weinig.

Een selectie van mannen-namen die mijn pad kruisen/hebben gekruist. Op de woonplaatsen: Waregem, Poperinge, Torhout, Gent, Tilburg, Amsterdam, Rotterdam.

Als een naam al eerder vernoemd is wordt hij niet herhaald. Dus zal de naam Steven of Piet eenmaal vermeld worden en gezien mijn leeftijd en geboorteplaats in het begin. Terwijl er verscheidene Piets of Stevens door de tijd heen tot mijn bekenden horen.

-Fam. van oud naar jonger: Albert, Paul, Edward , Cyriel, Maurice, Lucien, Georges, Hector, Marcel, Jan, Rik, Wim, Bart, Jos, Gino, Luc, Piere, Jo, Bruno, Laurent, Pedro, Piet, Bisser, Roeland, Tom, Simon, Bart-jan, Stijn, Jorn, Alex

-Enkele schoolgenoten: Thierry, Stefaan, Bruce, Gunther, Dirk, Steven, Lieven, Marino, Kristof, Joost, Sunny, Antony, Filip, Jean-claude, Pieter, Jan, Glen, Geert, Frank, Danny, Koen, Peter, Jacob Dimitri, Christof, Hans, David, Olivier, Viktor

-Nederland: Joris, Jochem, Richard, Diederik, Marcel, Cees, Bert, Huub, Bert-Jan, Jeroen, Bas, Elbe, Florain, Govert, Erik-Jan, Martijn, Pim-Martijn, Arno, Burney, Edwin, Wouter, Ivo, Ed, Herman, Ad, Theo,Robbert, Jossy
Sander, (Sven, Taco, Rob, Karel, Ronny, Jurgen, Matthias, Nicolas,), Gert, Jos, Kasper

-Fam Marielle: Marius, Leo, Peter, Louis, Reinier, Charles, Bram, Maurits, Marten, Ruud, Roel, Job, Jasper, Dorus, Ad, Rene, Frans, Harry, Willy, Julian.

-Amsterdam: Folkert, Isaac, Fendry, Fabian, Ade, Alexander, Mo, Matthijs, Arthur, Marnix, Georges, Patricio, Guillaume, Gabriel, Tero, Arkady, Luan, Marco, Bojan, Ulises, Michael, Jasper, Stephane, Sebastian, Meindert, Kenny, Jens, Fahretin, Lawrence, Nebosja, Taasje, Robbert, Djan, Ronald, Max, Willem, Alex, Kris, Youssef, Aron, Eric, Dennis, Jean-Bernard, Johan

-Rotterdam: Florian, Boris, Carol, Leroy, Semih, Moos, Vincent, Halery, Remco, AartJan, Cyriel, Alpair, Duncan, Ismael, Jorrit , Nico, Babak, Driss

-Voetbalploeg Rotterdam: Junus, Akan, Kay, Haslan, Kursat, Jelal, Cerkar, Osman, Ismael, Cesar, Fortes, Flavio, Halil, Fahri, Mourrad, Nourri, ...

-... .

Wanneer we een mooi salontafel in een voordelige prijsklasse willen, zijn we gezien. De internationale markt, de lokale uitbuiting, makkelijk ontkomen doen we niet.

De kipfiletjes die op de tafel komen te staan, komen niet vanuit de andere kant van de wereld maar zijn een resultaat van een louter productieel proces dat eigen is aan een manier van denken/handelen.

Is dat handelen algemeen kenmerkend voor het ontstaan van een globaliserend handelen?

Ik kon wel als grap zeggen dat Rome het Mekka voor de katholieken is, maar wie begreep de woordspeling?

Als ik zeg: ‘ Hodvermiljardennondenjuan, hodverdomme’ , dan zijn er mensen die mij goed begrijpen. Als ik roep ‘ge zoe hodverdomme in den ond zin kloten bitten tottat tsop in uw ogen spit’ ook. Maar als ik zeg ‘oan de fooste stoake’ of ‘noeschen weg rechtn deure’ dan zijn er minder mensen die mij begrijpen.

Ik is jullie
is als jullie,
is een verzameling van wat jullie waren
van wat jullie zijn
en nu ook van wat jullie zijn.
Ik is geen punt en geen lijn.
Ik is een trope,
een kromme die steeds getrokken wordt naar een uiterlijk
door de afstand die we afleggen, tijd.
Soms sierlijk soms geforceerd, vaak
met te veel buigingen.
Ik is jij pappa
kijk
ik is mamma,
is familie, vrienden, t.v., collegae, contacten.
Ik is mijn vrouw
is wat ik wordt, is streven.
Ik word gevormd
ik is informatie, is boodschap, is vorm,
temporele vorm (zeker, omdat ik jullie is).
Ik is morfologische informatie
Ik zeg niks.
Ik lijk sprekend,
wij lijken sprekend.

Are you an ideal ikea customer?

If so, which car do you drive?

Middle-class.

Creative-grey.

Don't take your husband there, go alone.

You're better off alone, no miscommunications you know,
just float around and buy some little things,
it won't do no harm.

Or invite your mother-in-law to go along.

Het is toch godgeklaagd met al die graffiti op de muren.
Het verpest heel de buurt. Kost de NS handenvol geld en wat bereiken ze er nou mee.

Wat bezielt iemand om met een spuitbus tags te gaan zetten?

Ja , het schijnt allemaal wel iets te betekenen, ze willen er iets mee uitdrukken, maar wat? Aandacht , Anarchie?

Overal zijn er, mooie, slechte, in tekening, alleen een handtekening of tekst. In New York, in Brussel, in Venlo, maar er iets van begrijpen? Nee, niks. Visuele vervuiling? ja, toch wel? niet dan?

Van onze verslaggever.
Amsterdam.

Bij de eenmalige Nederlandse vertoning van films van de bekende experimentele filmmaker Phil Solomon (in zijn aanwezigheid) waren 33 bezoekers. De meeste waren lovend enthousiast over het retrospectief. Gelijktijdig trok de premiere van de Nederlandse film ‘ mijn broek zakt af ‘ honderden genodigden en duizenden enthousiastelingen om een glimp op te vangen van de regisseur en andere bekende Nederlanders.

Door het compacter worden van de wereld kunnen fysici veel sneller hun ervaringen en bevindingen aan elkaar doorspelen.

Door de ruimere en snellere bundeling van kennis, kan men sneller tot algemeen geldende inzichten komen.

Tenzij natuurlijk, dat enkele mensen op een verkeerd spoor terecht komen. Dan zitten ze met z'n allen op dat spoor.

Net zoals het mis zou kunnen gaan met het internationaal vervaardigd veevoeder. Het zou dan mis kunnen gaan met de bevolking van op zijn minst een werelddeel.

Zou bv. een groot deel van de Oost-Europeanen, koning Albert II (van België) spontaan kunnen na doen.

Shake baby shake.

Iedereen Rapt.
Iedereen jazzt.
Iedereen bluest.

Door de bomen het bos niet meer zien.

Zo begeistert kan je zijn als je veel van bomen afweet.

(a: Hé pik.

b: O.K., het klinkt een beetje stom ik snap het. Al dat metafoorgebruik.

a: Hé brother, je weet toch, zeg dan gewoon dat je wil zeggen dat als je je focust op het locale je het globale niet uit het oog mag verliezen en omgekeerd, ja toch.)

Als je in Noordfrankrijk bent in de streek rond mont-cassel/St. Omer dan moet je luisteren naar Radio Uilenspiegel. Prachtige radio met veel accordeon muziek en presentatoren die een mengelmoes van Frans en Vlaams spreken. Er zijn ook eigen opnames van concerten en kermissen te beluisteren. Authentiek, geen kitsch, geen zoete romantiek maar echt, puur.

Ik zeg alweer teveel. Nee, er zijn geen campings, het is er niet mooi.

Zouden de schilderijen en tekeningen van Leon Spilleart nog ooit eens zo mooi en zo helder gepresenteerd kunnen worden als in het stedelijk museum van Oostende. Met die perfecte belichting, mooi ophangstelsel, de vloeren, de ruimtes?

Zou het zo zijn dat zijn werk zich het best verstaat in zijn natuurlijke habitat. Het zou niet mogen, zijn we geneigd te zeggen maar het leek er erg goed op dat het niet veel preciezer kan.

Genieten, inleven, plezier, genoeg, alles was in mij aanwezig en overal tot in de kleine details, het werk, de zalen, de entree, alles stelde voor mijn prikkelmachine perfect overeen.

Het stuntelige gecombineerd met wat zwierlijkheid, krommingen, onttrekkingen.

Een dergelijk gevoel op een andere manier had ik met het werk van Luc Tuymans in tentoonstellingen in Maastricht 'the purge' en in Tilburg in de Pont. Beide malen had hij het werk zelf opgehangen en dat lijkt me in zijn geval, als het er toe wil doen, essentieel.

Ik schreef een gedicht.

Ik wou graag mijn buurt zijn,

één zijn met de buurt. Ik wenste dat ik niet verder kon.

Dat ik een scooter had, dat mijn kinderen scooters hadden, dat we in plat Tilburgs zouden kunnen ouwehoeren. Dat ik bij de hooligans van Willem-2 hoorde. Dat ik Bianca kon gaan uitkafferen als we het niet eens waren. Een ford escort opzetten bij de doe-het-zelf garage.

Wat zaakjes regelen hier en daar.

Ik spaar namelijk voor een gouden ketting, voor haar.

a: t' Is tijd. We gaan weer verder, we gaan weer ondernemen.
b: Zit.
a: Ik zou graag willen , maar 't is tijd, we gaan ondernemen.
b: Stil.
a: Ja maar sorry, 't is tijd ik ben aan het globaliseren, het is niet anders.
b: OO ja meneer, gaat zich opwaarderen, gaat zich verbeteren.
a: Niet echt , of niet dat ik weet , maar ik word steeds informatiever, ik kan er niks aan doen.
Ik moet gaan .
b: Waarheen, waar moet je dan naartoe, is het hier niet goed.
a: Tja, ja, ik vaar.
b: Ja maar waarheen, welk kanaal, welke zee?
a: Ik bedoel niet weg ...
b: Wat bedoel je nou, dat je aan het zweven bent, dat je voor jezelf geen kanaal kan graven, dat je niet weet waar je naar toe wil, is dat het , ben je een mietje, zit je te kniezen in de hoek van je kamer en durf je er niet uit te komen, ben je bang dat iemand je gaat slaan als je nee tegen hem zegt. Ben je bang om te incasseren. Ben jij dat slemielig mannetje die voorbestemd is om uit handen van anderen te eten. Jezus Christus, hij deed tenminste zijn mond open. Maar jij slappeling, slampamper, ben je gecastreerd of zo hebben ze jouw tong gekort, heb ik je teveel pap gegeven misschien. Wil je zo blijven, hé , altijd een volgertje een gatlikkertje?
Je bent gewoon een Wibi die niks kan!
a: OO dicht mij toch niet teveel toe. Ik zou er haast van gaan blozen. Ik mocht willen dat ik een mietje was, eventueel een slemiel, maar dat kan ik ook niet zijn. Daarvoor doe ik teveel mijn best. Ik probeer een eigengereide volger te zijn. Ik kan niet anders dan me te zien als een volger. Ik probeer mijn informatie bundeling recht aan te doen. Ik probeer te geleiden. En daarom moet ik gaan, zoals iedereen, ik moet gaan.
b: Euh een roeping, ?
a: Ha, plots toch nog hoop? Koester je hoop, tegen beter weten in?

In het begin dat ik hier in Nederland woonde, riep iedereen me toe dat ik mijn eigenheid moest behouden, dat de taal zo prachtig was en het Bourgondische zo schitterend. Ik bleek een charmante lieve Vlaming te zijn met een schattig taaltje. Was ik een ruwe diamant die geconserveerd moest worden, zou ik in een prentjesboek moeten worden bijgeplakt?

Even heb ik nog getwijfeld of ik de arrogante Fransman zou gaan uithangen, non je n'use pas des droge, je les deteste. Notre pays est le plus grandes en europe donc tais toi, nous avons la cote azur nous-avons des alpes, des truffel, fois gras, une station nuclaire, nous avons Sartres, le Corbusier, Mondrian etait chez nous, le tour Eiffel, le T.G.V., le beaujolais, le bordeaux, le sauvignon, des cognac, champagne,

Maar, los van mijn gebrekkig Frans, wou ik me daartoe niet verlagen en al die moeite leek me ook overdreven.

O.K. ik ben een (zuid-)West-Vlaming, eentje met een haat liefde verhouding. Eentje die er graag zou willen toebehoren maar er niet toe kan behoren. Zo eentje die conservatief is maar die de drang heeft progressief te willen zijn, denkt te moeten zijn. Die de best mogelijke positie bestempelt als buitenstaander. Ik had dus geen behoefte mezelf te komen conserveren, ik kwam leren, ik kwam me handhaven als algemeen persoon. En natuurlijk, ik ben best conservatief, ik grijp dingen aan die komen vanwaar ik afkomstig ben. Zijn we op dat/dit moment nog niet losgekomen van een soort oorsprongsbinding? We zijn nog geschiedkundig bepaald, regionaal getint. En al gaan we de wereld rond toch blijft de Europese bril erg gekleurd staan. Het zou er niet mogen toedoen maar de nestels van het Europese zitten te sterk in de geest, veeleer dan in het bloed zou ik willen zeggen.

Heb ik geleerd? Ben ik na acht jaar Nederland nog steeds dat prentenboekplaatje? Tja, ik ben gaan houden van een broodje bakkeljauw met kouseband en van roti maar lust daar het liefst Belgisch bier bij, ben ik geslaagd? Ik heb openheid gevonden, dat kon ik toen in Kortrijk/Gent niet vinden... .

De westerse wereld vermengt zich met andere culturen.

Mijn dorp.
De witte eenden.
Zondag.
Stilleven met koffiekkan.
Deurle onder sneeuw.
Zittend naakt op de rand van het bed.
Wandeling.
Het vissersdorp.
Zittende vrouw met witte bloes.
Boerin met de groene bloes.
De zeebonk.
De geit.
Slapende boerin.
Stilleven met de witte koffiekkan.
Breiende vrouw in haar interieur.
De gestreepte rok.
Hoek van de tafel.
De 2 roeiers.
Visser met bruine jekker.
Man met spade.
Naakt met bloemtuil.
Feestdag te Deurle.
Boomgaard bij de kerk.
Zwangerschap.
Zittend naakt.
Stilleven voor het raam.
Boer.
Begrafenis.
De jonge zaaier.
De woonwagen.
Beatrijs.
De leie te Deinze.
De kerk te Deurle.
De schaduw.
Eva.
De herberg.
Man met fles.
De donkere wolk.
Stormachtige dag.

De boom voor de smidse.

Mogelijkheid tot het onvrijwillig verhuizen. Eigenlijk is het een opluchting maar het kan zwaar vallen bij beide kampen.

a: Conditie

b: Ja de mijne is niks meer. Sinds ik niet meer dicht bij het kanaal woon gaat het bergaf. Het lijkt wel eeuwen dat ik nog heb gejoed. Ik wou me aansluiten bij een club, maar 'k wist niet hoe lang ik hier zou blijven wonen. Ik had geen zin om ergens lid te worden en dan weer snel weg te zijn. Ik wou daarna gaan schaatsen omdat we in Nederland zijn maar ja toen dacht ik 't is misschien leuker om te gaan rolschaatsen en voor ik het wist wou ik gaan wielrennen, lekker afzien tegen de wind, of nee toen wou ik tennissen, lekker relaxt, maar ondertussen doe ik nog niks. Misschien als een paar bekende al iets deden dan was het makkelijker geweest iets te kiezen, dan heb je gewoon een dynamiek en dat is soms wel bepalend. Ja in 't park wordt er wel gevoetbald en het is wel leuk maar het speelt daar moeilijk, het zijn niet echt juiste spelers bij elkaar. Het gaat mij niet over niveau of zo maar je moet elkaar op een of andere manier begrijpen. Daarom ga ik er niet zo vaak heen. Ik maak me anders om niets druk. Dus nee met de conditie is het bij mij niks.

a: Euh, het was eigenlijk geen vraag naar uw fysieke gesteldheid. Het was eerder het opwerpen van een onderwerp waar ik het met jou wou over hebben. Ze hebben me gevraagd wat te spreken over lokaliteit of local art versus global art. Ik wou het hebben over de plaats van het vertoeven en de condities daaromtrent. Maar misschien heb je mijn vraag wel begrepen. Je had me misschien niet beter van antwoord kunnen voorzien.

b: Nog iets te drinken?

a: Ze hebben hier zeker geen leffe blond, geen rodenbach, geen deconink,

b: wel palm

a: palm lust ik niet zo, och gewoon een pintje, nee toch niet ,ik zie dat 't oranjeboom is, bah

b: Westmalle dubbel misschien

go nee dat vind ik te vol,

b: Duvel?

a: Go nee jullie met duvel en westmalle alsof iedereen dat lekker bier vindt.

b: Een tarwebok misschien

a: Ewel ja een tarwebok.

c: Sorry hij staat niet meer koud.

a: Ga je hier op café voor straf? Doe maar een gewoon pintje.

Gustaf De Smet, Permeke, Rik Wouters, Brusselmans, Spilleart,
Edgar Tytgat, en de titels van de schilderijen.

‘Zondag’, ‘vissers’,

Het voelt , het zit, het is op mijn maat gekneed. Ik hoef niet te
denken , niks af te vragen niet naar de lijnvoering te kijken, niet
vervoerd te worden door de kleurschakering. Ik kan gewoon zien, ik
begrijp, ik voel me aanwezig. Maar die wereld is veranderd. Dag
huis, vrouw, boot, boom, paard. Dag.

We zouden kunnen zeggen dat het gebied rond de Middellandse Zee de eerste grootschalige global area is.

We stellen dat daar de eerste grootschalige overdracht van andersheden/het onvermoede plaatsvindt.

Daarna, de globalisatie (helaas voor de Afrikaanse landen) via de landen aan de Atlantische Oceaan.

Schematisch bekeken bevinden we ons op verschillende plateaus. Als je de op een bepaald moment voor jouw geldende plateaus wil begrijpen/voelen dan zoek je andere op met de bedoeling de afstanden, vormen, geuren, de toepasbaarheid van de jouw geldende plateaus te zien/begrijpen. Plateaus waarvan je vermoedt dat ze bestaan. Plateaus die je tegenkomt, die zomaar opduiken omdat je op die bepaalde manier bezig bent, open staat.

De wil tot ontvangen en vinden is in de kritische activiteit immer aanwezig.

Chronische vooringenomenheid daargelaten betekent kritische activiteit dat we onverstoort bezig zijn te begrijpen. De ene keer het nabije, de andere keer het verre.

Toets:

Spellingsoefeningen:

...

zin 8:

‘Japan staat aan de vooravond van rigoureuze veranderingen in politiek, economisch en ook sociaal opzicht’: zei hij.

....

Benamingen:

Fluxus

De Amsterdamse school

Rode khmer

The YBA

trip-hop

De ecologische beweging

Atelier van Lieshout

Magnum

Sociëteit de kring

Alles wordt aannemelijk gemaakt, Plaatsen krijgen ruimtes, ruimtes krijgen programma's. Hier komt een kunstcentrum daar een woonboulevard, het stadhuis en omgeving krijgt een facelift en net buiten de kleine ring komt een wetenschapscentrum. De winkelstraat krijgt nieuwe bestrating en wordt doorgetrokken naar het stadspark Het nieuwe centrum van de stad wordt getooid met nieuwe imponerende kantoorgebouwen en enkele nieuwbouwwijken worden ecoprojecten. De toegangswegen wordt heringericht en jaarlijks worden er verscheidene thematische festivals georganiseerd die via o.a. de heringerichte stationsomgeving perfect bereikbaar zijn. Elke plaats hoort zich te profileren, moet een duidelijk format op tafel kunnen leggen, een stad moet zich nu eenmaal met het getal 2000 in het hoofd kunnen presenteren in zijn werkelijke potentie. En niet alleen de stad heeft profileringdrang. Ook culturele centra richten zich op en zijn niet bang van een heldere profilering. En het is handig. Zo kan je je al te krappe tijd helder indelen. De te ondernemen zaken kunnen beter gecategoriseerd worden, de agenda wordt overzichtelijk gehouden. Niet alleen letterlijk maar ook in de geest. En wat ziet het nieuwe stadscentrum er indrukwekkend uit. Je kan weer flaneren door de winkelstraten. Je hoeft niet al te veel moeite meer te ondernemen om een theater voorstelling uit te kiezen. Een tentoonstelling hoef je niet meer te missen door onwetendheid enz...

maar

Je mag niet naar andere steden afzakken of de gelijkvormigheid doet je weifelen. Je kan geen specificiteiten verwachten laat staan verrassingen. Voor differentiering is gezorgd maar planmatig. De nieuwbouwwijk oogt aantrekkelijk, soms kan de mond van verbazing openvallen en toch, eenduidig, vaktechnisch onvoldoende ingericht, eenheidsworst, etc.

Ik heb nooit begrepen waarom in Nederland een band maar tot een bepaald uur mag optreden, alsof ze altijd de geest hebben of nooit. Nooit een legendarisch concert tot 4uur 's ochtends. Ook trouwens nooit een discussie programma die uren duurt zonder pauze. Nee. Discussies zijn blijkbaar altijd afgewogen en op maat gesneden voor publiek en spreker, maar dat terzijde.

'FORMAT', het toverwoord voor de stad, haar activiteiten en haar bewoners, bezoekers?

Ik heb een genegenheid voor de betogers in Gotenborg een paar dagen terug, maar ook die van Seattle. Mensen nemen zaken ter harte, ze merken tendensen op en kunnen niet anders, er rest nog een reddingsmiddel, de straat opkomen. We hebben nood aan mensen die roet in plannen gooien al was het maar om ons er van te vergewissen dat het een goed plan is. Beleidsmensen hebben niet alleen nood aan naar internationale norm opgeleide adviseurs en specialisten. Ze hebben ook nood aan het eigen kwetsbare, krachtige ontrichters. Niet aan 2views 2minds one aim principes. Ikzelf heb niet vaak zin om verassingen te gaan zoeken, zoeken om verwondert te worden. Ik kom het graag op verschillende plaatsen tegen, onverwacht of logisch volgend uit. Ik word graag rondgeleid door onverwachtheden die niet geprogrammeerd zijn.

Ik kan bijvoorbeeld min of meer begrijpen waarom, vaak(?) migrantenjongeren zomaar wat rondhangen tot vroeg in de ochtend, soms een auto stelen om aan 200 per uur op de autostrade naar een feestje in Amsterdam te gaan of een zaakje overvallen of op straat wat mensen klieren/lastig vallen.

Ik kan het niet hebben dat een imam homo's ziek verklaart of zegt dat de westerse maatschappij ziekelijk is. Ook niet dat een ambtenaar geen homo-huwelijk wil beëdiggen.

Niet door mensen die een program hebben waar niet tegen op te boxen valt eenvoudig weg omdat ze geen ademruimte toelaten. (Ik heb hier vast niet de beste voorbeelden uitgekozen).

Mondialisering, verbreding van je achtertuin, is iets waar we gewoon in mee gaan.

Een streven naar een ultiem bepaalde leefomgeving, ingegeven door

...

Wordt deze nu eerder geleid door een economische omgeving(?) hiervoor was het vanuit een godsdienstige.

Denkend, ons te bevinden in een liberale omgeving zullen we genoodzaakt zijn het begrip liberaal te herdefiniëren.

Is globalisering iets ernstigs?

Nee het is enkel het verglijden van het woord lokaal/lokaliteit. Het eventueel vinden van omstanders die je soepeler begrijpen, van dingen die je logischer doen begrijpen. Het verloren lopen in het teveel net zoals in het te weinig.

De wêreld moe zinne gank goan.

Ergens in de Verenigde Staten van Amerika

a: Meester, waar begon de globalisering?

b: Here of course, bij de yankees, flapdrol.